

2. Ганущак-Єфіменко Л.М. Формування національних інноваційних інтегрованих бізнес-структур як елементів інституціонального забезпечення сталого економічного розвитку [Електронний ресурс] / Л.М.Ганущак-Єфіменко . – Режим доступу: http://er.knutd.com.ua/bitstream/123456789/2771/1/20161031_535.pdf

3. Якубанис Н. В. Развитие интегрированных бизнес-групп как фактор модернизации промышленного комплекса страны [Электронный ресурс] / Н. В. Якубанис. – Режим доступа: http://www.info.e-c-m.ru/magazine/68/eaу_68_116.htm

УДК 330.101(477)

ВПЛИВ ЗМІН У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Каличева Н.Є., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Історія знає багато фактів виникнення та проведення «торгових воєн», які в більшості випадків прикриваються гаслами боротьби за свободу й незалежність та призводили до переділу впливу певних економічних і політичних сил на світовій арені [1].

На сьогоднішній день сильним економічним центром світу залишаються Сполучені Штати Америки, але роки боротьби за вплив на всю економічну світову систему, призвели до виникнення цілої низки соціальних, політичних та економічних проблем в середині країни, що неминуче позначилося на її «могутності». Адже, більшість американців бажає, щоб країна звернула увагу на власні внутрішні проблеми, а не займалася проблемами всього світу. А при послабленні одного лідера інший бажає його замінити, маючи для цього сили та перспективи.

Внутрішні соціальні, політичні та економічні проблеми Європи та США, відсутність необхідної кількості ресурсів та інші фактори призводять до «переходу» головування, при наймі в економічних сферах, до азіатських країн. Так, на даний час азіатські виробники за рахунок більш дешевої робочої сили, сировини та великої працездатності поступово завойовують світовий ринок, що викликає незадоволення інших учасників, особливо, якщо вони «панували» протягом значного періоду часу і не

бажають втрачати свої позиції на світовому ринку [2].

Зміна економічних лідерів на глобальному рівні призводить до нового перерозподілу виробничих сил майже між всіма світовими країнами, що для деяких з них може виявитися не дуже вигідним. Провідні світові країни у своїй зовнішній діяльності намагаються вести співпрацю в декількох напрямках, що б мали шляхи для резервних маневрів, але більшості з них буде досить важко переналаштуватися при зміні лідера. Так, зі зміною політичного лідера в США та його гучними заявами щодо змін у зовнішній політиці, значна частка провідних світових країн почала «озиратися» в пошуках інших економічних партнерів і країни Азії, зокрема Китай, бажає стати на довгий період надійним партнером на глобальному рівні. Адже ізоляційна політика, яку хоче запровадити США, може негативно відобразитися на всій світовій економічній системі, а саме:

- руйнація встановлених протягом тривалого часу виробничих зв'язків призведе до перерозподілу світових виробничих сил та до зниження рівня доступу деяких країн до передових технологій;

- повернення виробництва певних груп товарів у свої країни призведе до суттєвого подорожчання їх собівартості, що позначиться на загальносвітовому споживанні;

- «закриття» економік провідних світових економічних країн-лідерів призведе до можливого розпаду всієї глобальної економічної системи та збільшення кількості економічних конфліктів за сировинні та збутові ринки.

На даний час світова спільнота знаходиться у пошуку нових рішень та підходів для боротьби з викликами 21 сторіччя, основними з яких за прогнозами фахівців будуть продовольча криза та нестача води. Тобто, боротьба за стратегічні ресурси може спровокувати не лише «торгові війни», а й більш радикальні кроки.

Тож, сучасна світова дійсність - це той напрям економічного розвитку, на який мають орієнтуватися економіки всіх країн, і нашої в тому числі [3]. Тому, при бажанні бути повноцінним учасниками світової економічної системи необхідно враховувати такі чинники:

- можливості зміни фінансових центрів та формування нового багатогранного світового економічного простору;

- збільшення ролі у глобальній системі країн, що розвиваються;

- вихід на переводу арену азіатських країн;

- зростання стимулювання геополітичної стабільності в світі;
- перерозподіл сфер впливу між провідними світовими економічними лідерами (особливо США, Європою та Китаєм);
- зменшення залежності від нафтогазових ресурсів;
- перехід на нові види ресурсів, енергії, застосування нових енергозберігаючих технологій та ін.;
- зменшення зайнятості серед молодшого покоління та боротьба із «старінням» світового населення;
- боротьба із тероризмом, хворобами, природними катастрофами та іншими викликами сьогодення;
- збільшення ролі бізнесових та фінансових структур у політичній владі;
- переваги окремих країн над іншими з точки розу економічного розвитку та соціального забезпечення населення;
- поступова переорієнтація на домінування нових валют, країн, моральних принципів та інші фактори, корті так чи інакше накладають свій відбиток на глобальний розвиток світу.

Звісно, що єдиного рішення для подолання національною економікою кризового стану немає, але й чекати чисісь допомоги нашій країні на потрібно[4,5]. Адже в часи змін будь-яка країна може самотужки або об'єднавшись з іншими країнами навіть із слабшими економіками «завоювати» частину глобального простору.

Список використаних джерел

1. История мировой экономики: учебник вузов/ Под ред. Г. Б. Поляка. А. Н. Марковой. — М.: ЮНИТИ., 2002.-727 с.
- 2 Мир после кризиса. Глобальные тенденции-2025: меняющийся мир. Доклад НРС США [Електронний ресурс] . - Режим доступа: http://www.e-reading.org.ua/bookreader.php/145433/Mir_posle_krizisa_Global%27_nye_endencii_-_2025_menyayushchiiisya_mir._Doklad_NRS_SShA.html
3. Дикань В.Л. Государственное управление развитием экономики Украины в условиях "третьей волны" глобализации / В. Л. Дикань // Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник наукових праць. – Харків: УкрДАЗТ, 2013. - № 43. - С. 11 - 20.
4. Дикань В.Л. Реанимирование экономики Украины / В.Л. Дикань// Вісник економіки транспорту і промисловості: збірник наукових праць. – Харків: УкрДАЗТ, 2014. - № 45. - С. 11 - 17.

5. Каличева Н.С. Проблемы та перспективи розвитку економіки України в сучасній світовій економічній системі [Текст] / Н.С. Каличева// Наука й економіка: науково-теоретичний журнал Хмельницького економічного університету. – Хмельницький: ПВНЗ «Хмельницький економічний університет», 2015. – Вип. 4 (40). - С. 117 – 120.

УДК 338.47:656.2

ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ- ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД

Маковоз О.В., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

До складу світової транспортної системи входять: мережа шляхів сполучення (сухопутних, водних, повітряних, електронних), рухомий склад усіх видів транспорту, транспортні корпорації, що організують комерційну та інвестиційну діяльність у цій галузі, а також люди, які працюють на транспорті.

Робота транспорту становить матеріальну основу географічного і міжнародного поділу праці. Транспорт забезпечує зв'язки між виробництвом і споживанням, задовольняє потреби населення в перевезеннях, має велике оборонне значення.

За обсягом і структурою транспортних перевезень визначають рівень розвитку та особливості структури господарства країни чи регіону, а за конфігурацією транспортної мережі - особливості та закономірності розміщення господарської діяльності.

За видами роботи транспорт поділяється на дві галузі - вантажний та пасажирський, за видами використання можливостей навколишнього середовища - на сухопутний, водний (морський та річковий) і повітряний, за видами використання засобів пересування - на залізничний, автомобільний, трубопровідний, гужовий, в'ючний тощо. Розрізняють роботу транспорту в межах держави (внутрішні перевезення, на морі - каботажні перевезення) та міжнародні перевезення.

Розвиток логістичної інфраструктури дає західним країнам змогу не тільки забезпечити власні потреби в транспортно-логістичних послугах, але й надавати їх іншим країнам. Світовий об'єм експорту транспортних послуг складає приблизно 1850 млрд. дол. США. Найбільшими експортерами транспортних послуг є США - 18 %, країни Європейського союзу - 42